

Camilla er ikke længere, som lige efter fødslen, bange for at kramme August.

EFTERFØDSELS- REAKTION

“JEG VAR BANGE FOR AT GØRE MIT BARN ONDT”

Efter en hård graviditet og fødsel var Camilla lykkelig for sin fine søn. Men pludselig slog de frygteligste tanker ned i hende, og hun ville ikke være alene med ham af frygt for, at hun kom til at skade ham.

TEKST IDA FABRICIUS BRUUN FOTO SINE NIELSEN

Camilla sidder i hospitalssengen. Hun har ikke sovet i 48 timer, men det gør ingenting. I hendes arme ligger August og er så fin, at hun hellere vil læne sit hoved til hans for at snuse duften af nyfødt baby ind.

Pludselig farer et billede forbi hendes indre øje. Hun ser sig selv bide hårdt i Augusts lille hoved. Camilla bliver forskrækket og flytter sig straks væk fra ham. Det føles, som om hun skal til at åbne munden, og hun kan næsten mærke, hvordan babyhovedet føles mellem tænderne. Hun kigger væk, men filmen af, at hun skader August, fortsætter. Panikken rammer hende, mens hun ser, hvordan hun kaster August ud af vinduet, klemmer ham hårdt og kaster fjernsynet ned over ham.

Hendes kæreste, Knud, kommer ind på stuen lidt efter, og Camilla græder og fortæller ham om det, der er sket.

– Jeg kan ikke være alene med ham, siger Camilla til Knud, der med det samme finder en jordemor.

Jordemoren forklarer, at det er helt normalt at få den slags syner, især efter en hård fødsel og flere nætter uden søvn. Hun siger, at det vil gå over igen.

– Jeg var dybt ulykkelig. For hvordan kan man elske et barn så højt og samtidig se sig selv gøre det så ondt? Jeg tænkte, at jeg måtte være sindssyg, fortæller Camilla.

FAMILIEN FISHER-BROCK
MOR: Camilla
FAR: Knud
BØRN: August, 2 år og William, 9 år (som Camilla har fra et tidligere ægteskab).

Hård graviditet og fødsel
 Forud for den dramatiske aften på hospitalet er gået en hård gra- ➤

FØDSELS- DEPRESSION MED TVANGSTANKER

En fødselsdepression rammer cirka seks procent af alle fødende. Man ved ikke præcist, hvorfor nogle kvinder får fødselsdepressioner, men hormonelle forandringer efter fødslen, tidligere depressioner og udmattelse efter fødslen kan spille ind.

○

Hvis du i mere end to uger dagligt oplever at være trist, mangler appetit, er overdrevent træt eller har søvnbesvær, kan det være tegn på en fødselsdepression. En let fødselsdepression behøver ikke nødvendigvis behandling – tal med din læge eller sundhedsplejerske.

○

Tvangstanker om at skade sig selv eller barnet kan være symptomer på en alvorlig fødselsdepression. Har du sådanne tanker, bør du søge hjælp hos din jordemor, sundhedsplejerske eller læge. Alvorlige fødselsdepressioner vil oftest kræve behandling med medicin og eventuelt indlæggelse. En ubehandlet fødselsdepression varer i gennemsnit syv måneder.

Kilde: Sundhed.dk

viditet, hvor Camilla har været plaget af rygsmerter og en prolaps på blæren, som betød, at hun den sidste halvdel af graviditeten havde konstant tisse-trang. Det ødelagde hendes søvn og hendes evne til at arbejde, og hun følte, at hun var en dårlig mor for syvårige William, som hun har fra sit første ægteskab. Alligevel glædede Camilla sig til det lille ønskebarn.

– Knud er min drømmemand, og han havde taget så godt imod William. Så jeg blev så glad, da jeg blev gravid. Og selv om graviditeten sled på mig både fysisk og psykisk, glædede jeg mig helt vildt til at se Knud som far og til at møde August. Måske glædede jeg mig endnu mere til, at han kom, fordi graviditeten var så hård, husker Camilla.

Fødslen gik hurtigt, men navlestrengen knækkede, da August kom ud, og Camilla måtte på operationsbordet. Først virkede bedøvelsen ikke, og så var lægerne ikke sikre på, at de havde fået hele moderkagen med ud. Da operationen endelig var overstået, kom Knud med August.

– August lignede både William og Knud, og han havde den der helt fantastiske nyfødte duft. William kom samme dag sammen med min far og mor, og det hele var så smukt og rigtigt, husker Camilla.

Som en skrækkfilm

Knud tog hjem om aftenen, og Camilla og August kom på en barselsstue med en anden kvinde, der skulle malke ud med et larmende apparat hele natten og havde et meget uroligt barn. Så Camilla fik ikke sovet den nat. Alligevel var hun høj af lykke og havde masser af overskud til at få besøg dagen efter.

– Alle spurgte forbausset, om jeg ikke havde sovet. Jeg kunne godt mærke fysisk, at jeg manglede søvn, men jeg var bare så lykkelig, at det ikke rigtig gjorde noget.

Alligevel er det denne aften, at tankerne om at skade August begynder. Jordemoren siger, at Camilla skal få sovet, for det kan være en reaktion på, at hun har været vågen i så mange timer. Så hun sender familien hjem for at få ro og søvn.

– Jeg lå hele natten og tudede og ammede og prøvede på at sove, men jeg kunne bare ikke. Jeg var så bange for mine tan-

ker. Det var som en skrækkfilm, der kørte i mit hoved næsten hele tiden. Jeg spillede hovedrollen og gjorde August fortræd om og om igen. Jeg så mig selv skubbe barnevognen ud foran bilerne på vejen, når vi gik en tur, eller jeg så mig selv klemme hans hoved til det sprang. Tankerne kom hele tiden, og jeg kunne ikke stoppe dem, siger Camilla.

Tag min søn fra mig

Da de dagen efter skal ind på hospitalet igen for at få taget en hælprøve fra August, bryder Camilla helt sammen.

– Jeg var ligeglad med, hvad de tænkte om mig. Jeg var bare fokuse-

ret på, at der ikke skulle ske August noget. Jeg stolede ikke på, at jeg kunne tage vare på ham, siger Camilla.

Jordemoren beroliger Camilla med, at det ikke er unormalt at få sådan en reaktion efter en hård graviditet og dramatisk fødsel og så lang tid uden søvn. Hun sender dem hjem med besked om at ringe, hvis det bliver ved.

– Da vi kom hjem fra hospitalet, gav jeg August til Knud og sagde til ham, at han måtte tage ham fra mig og passe på ham, for det kunne jeg ikke.

Knud er forskrækket, men fortæller Camilla, at han stoler fuldstændig på, at hun er den i verden, der er bedst til at passe på August, og at han er overbevist om, at hun ikke vil gøre August ondt. Men tankerne fortsætter, ligesom den mærkelige sitren i fingrene, som om hjernen fortæller dem, at de skal gøre August ondt. Efter endnu en hård nat uden meget søvn, ringer Camilla til hospitalet, der indlægger Camilla, Knud og August.

– Jeg var helt opløst og sagde bare om og om igen til jordemødre og sygeplejersker, at de skulle fortælle mig, at jeg ikke var vanvittig, og at jeg ville komme igennem det. Det var, som om det hele bristede. Alle mine forventninger og al min lykke smuldrede bare væk.

Aldrig alene med mit barn

Efter tre ugers indlæggelse er Camilla og August hjemme igen. Camilla med diagnosen 'fødselsdepression med tvangstanker' og recepter på sovemedicin, angstdæmpende og antidepress-

